

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Convulsio Calvniarvm Vlrichi Veleni Minhoniensis,
quib[us] Petru[m] nunq[uam] Romæ fuisse caullatur**

Fisher, John

Antvverpiae, 1522

Persvasio Septima.

urn:nbn:de:hbz:466:1-35690

fuisse. At in illo discipulorum numero nullam haberi foemina
nam apertissimū est. Adde, q̄ hi, qui septuaginta duorū dis
cipulorū Catalogum colligerunt, nec Iulian nec Iunian cæ
teris annumerarunt.

PERSVASIO SEPTIMA.

HVC producam, & qđ Apostolus ad Galatas nar
rat in epla. Creditū est (inquit) mihi euangeliū prepujij, sic
& Petro circūcisionis. Quināq; opatus est Petro in Apo
stolatū circūcisionis, opatus est & mihi inter gētes. Tandē
manifestat, quō pactus fuisset cū Iacobo, Petro & Ioāne,
in synodo, quæ Hierosolymis sup legalīū obseruatīōe ha
bita est, vt ipsi in circūcisionē, hic ꝑ̄o inter gentes cū Bar
naba prædicatū pficisceretur. Quō itaq; tam cito Petrus
pacti immemor fieri potuit, & alienas ptes sibi vsurpare,
cum Roma toti⁹ paganismi mater tūc fuerit. Quinimo,
si circūcisionis fuerat Apostolus, quō Romæ tot annis, ad
Pauli videmus illac aduentum, cū Iudæis nihil ei fuerat ne
gocij. Adueniente namq; illac Paulo, vt Lucas in Actis a
postolorū ait, dicunt Iudæi ad eū. De secta hac notū est
nobis, quia vbiq; ei cōtradicitur. Rogam⁹ em̄ te audire q̄
sentis. Nos em̄ neq; literas accepim⁹ de te, neq; adueniens
aliquis fratrū nūciauit, aut loquutus est quid de te malum
Quos tandem copiosa illa, ac vberrima oratione sua allo
quutus est Paulus, a mane vsq; ad vesperā sermonē ptra
hens. E quibus aliqui dictis crediderūt, quidā vero renūte
runt credere. Et nūq; antea audita aurib⁹ hauriētes, ad in
uicē tumultuabant, & multā inter se habebāt quæstionē,
Quid ergo Romæ tanto tps intervallo fecerat Petrus,
si Iudæis ea quæ a Paulo audierant, noua & inaudita vide
bantur, nec aliquē se prius audiuisse dixerūt, qui ei⁹ sectæ
instituta, & ritus eis declarasset. Et proinde Paulū, vt quē
sentiat diceret, velut vno ore postulabāt oēs. Videat qui
vult, q̄ sit tutū Romæ Petrum aliquando fuisse credere.

CALVMNIAE SEPTIMAE SVMMA.

Actuum xv,

Gala, ij,

Gala, ij,

Actuum vlti,

Conuenit inter Aplos in ipsa synodo Hierosolymis habita, q Paulus apud gētes, Petrus apud Iudæos apostolatū iniret. Sic em paulus ipse Galatis scribēs testat. Creditū est (inqt) mihi euāgeliū præpucij, sicut & Petro circuncisionis. Qui enim operatus est Petro in Apostolū circuncisionis, operatus est, & mihi inter gentes. Et quum cognouissent gratiā, quæ data est mihi, Iacob⁹, & Caphas, & Ioannes, qui videbātur columnæ esse, dexteræ dederūt mihi, & Barnabæ, societatis, vt nos in gentes, ipsi autem in circuncisionē. Quō itaq; tam cito Petrus pacti immemor fieri potuit, & alienas partes vsurpare sibi: quum Roma totius paganissimi mater tūc fuerit. Quinimo si Petrus circuncisionis fuerat Apostolus, quō Romæ tot annis, ad Pauli videlicet illac aduentū, cū Iudæis nihil ei fuerat negocij: Nā ex paulo Iudæi tum audierant plurima, quæ se nunq̄ prius audisse testati sunt, quæ admodū in actis abunde patet. Quid ergo Romæ tanto ipis interuallo fecerat Petrus, si Iudæis ea quæ a paulo audierant, noua & inaudita videbantur, nec aliquem se prius audiuisse dixerunt, qui eius sectæ instituta, & ritus eis declarasset. Et proinde paulum, vt quæ sentiat diceret, velut vno ore postulabant omnes.

RESPONSIO.

Confutatio efficaciæ argumēti Vellent,

Gala, ij,

Actuū vltimo,

DVob⁹ scripturæ locis hæc Calūniā videt̄ innitī, alteri, Dex epistola ad Galatas, alteri ex apostolorū actis. Sed hos si qs velit in aduersariū retorquere, multo validi⁹ eū impetet, q̄ ille nos impetijt. Nā si circūcisionis apostolus erat Petr⁹, vt prior ipse locus apud Galatas docet, & nō p̄ circūcisorum numerus Romæ fuerat, vt habet locus posterior ex actis, iure debuit, vt ex pacto, se Petrus Romam cōferre, nimirū vt Iudæos Romā incolentes in fide teneret, & maxime quū Hierosolymis Iacobū reliquisset, & Anthiochia Enodiū, Barnabā item Cypri, & Ioānē in Asia nosset, paulū insup nō ignoraret, oēs illas adiacētes regiones haud segniter pagrare. Intelligis igit̄ vt ex vtroq; loco sil' iuncto,

Petrus adactus fuerit Romam adire. Porro locus ille prior, ne-
pe de pacto, non minus aduersus Paulum quam contra Petrum
facit. Quid enim ille tam cito pacti factus immemor, ubique
Iudeorum Synagogas ingreditur: quem admodum paulo post si-
nitam illam Synodum legimus in actis ca. xvij. Quum (inquiunt)
iter fecissent Paulus & Syllas per Amphipolim & Appollo-
niam, venerunt Thessalonicam, ubi erat Synagoga Iudeorum.
Secundum consuetudinem autem suam paulus introiit ad
eos, & per sabbata tria disserabat eis ex scripturis adaperies
& allegans, quod christum oportuisset pati, & resurgere a mortuis,
& quod hic esset christus Iesus, quem Paulus annunciabat eis.
Et mox eodem ca. quum venisset Athenas, disputabat in Sy-
nagoga cum Iudeis, Rursum, ca. xviii, disputabat autem in Sy-
nagoga per omne sabbatum, sedebatque Iudeis pariter & gre-
cis. Sed & posterior ille locus nihil aduersum nos facit. Quid
enim si quidam ex primoribus Iudeorum, Romae degentium,
christum non crediderint: Nunquid non ubique gentium eius-
modi reperit Paulus? Quoties enim ipse in locis ubi pre-
dicauit, reliquit tales: ut nemini mirum fuerit, si non omnes, qui
Romae tum fuerant, conuertisset Petrus. Ceterum & ad-
uersarius aperte falsum illic affirmat, nempe quod Iudaei, quos
Paulus conuocari fecit, dixerant se neminem prius audisse,
qui eius sectae instituta & ritus sibi declarasset. Neque enim in
actis istud continetur. Neque fieri potuit, quum illic ex Iudeis tot
fuiissent christiani, quin huius sectae ritus & instituta pridem
audissent. Quid enim? Elingues erant Narcissus, & Andro-
nicus, ac Iunias, Priscillaque, & Aquila, ac ceteri, qui probe no-
uerunt hanc sectam & eius ritus ac instituta: Aut forte non
ausi fuerant annunciare christum, qui tamen pro pauli salute
non formidabant suam ipsorum ceruicem supponere? Falsum
est igitur, quod illi dixerint se neminem prius audisse, qui eius
sectae instituta, & ritus sibi declarasset. Neque tale quiddam in
actis habetur. Sed negabant se de Pauli factis, vllas a Iudaea
litteras accepisse, neque inde quemquam aduenientem locutum fuisse
quicumque mali de Paulo, de secta tamen christianorum (quod ubique scisset
ei contradicere) se cupere dicebant audire ex Paulo quem sentiret

Petrus adactus
Romam venire.

Actuum, xvij,

Paulus tamen si
prepuerij apof-
tolus, circumci-
sistam Christum
predicabat,

Actuum, xviii,

Actuum vlti,

Aduersarij fal-
sum affirmat,

Non q̄ ante nihil audiſſent a quoq̄, ſed q̄ noua quædã, & forte, quæ ſectam illã cõfutarent, a Paulo ſe ſperaffent audituros. Et hæc hæcten⁹, ob Calumniæ ſeptimæ cõuulſionem.

PERSVASIO OCTAUA.

IAM ad ea vſq̄ p̄uenimus t̄pa, quib⁹ Hieroſolymis iudæorū coactus inſolentia Paulus, ad Cæſarē appellauit, ac Romã deductus, cathenis horrendis in carcerē cõiect⁹, illicq̄ in cõducto ſuo, qd̄ ei carceris fuerat loco, toto biennio p̄manſit. Nec p̄fecto parua hæc erat manſio, vt Hieronym⁹ in epl̄a ad Philemonē loquit̄, ad quã iudæorū turbe q̄tidie cõfluebãt. Nã ſuſcipiebat oēs, vt i Actis Lucas ſcribit, qui ingrediebant̄ ad eū p̄dicans regnū dei, & docens quæ ſunt de dño Ieſu Chriſto cū oī fiducia ſine p̄hibitiōe allectans ad fidē Chriſti hoies, vt v̄bis, ita & literis. Multos em̄, eo cõcionante, nō mō plebeos, ſed & de regia Nerōnis, Chriſti fidē ſuſcepiffent, ipſius epl̄e oftendūt, Ad Philippenſes em̄ e cõducto ſuo ſcriptitans, Salutāt vos, inquit, oēs ſancti, ac quidē maxime, & qui de Cæſaris domo ſūt. Quin epiſtolas q̄q̄ aliquot in vinculis dictauerat pia admonitione, & Chriſtiana pietate plenas, ne eccleſiæ Chriſti pulchre ab eo inſtitutæ, ei⁹ abſentia in deterius laberentur. Nã quos viua voce cõuenire nō poterat, ſcriptis tantisq̄ admonebat, ne ſuæ p̄feſſionis obliti, a Chriſto aliquando exciderent, p̄cipue Galatis poſt pseudoapostoſos, retro a Chriſti fide ac ſuis rudimētis abeuntib⁹, epiſtolam e Roma ſcribere nō dubitauit, v̄bis etiã aſteriorib⁹ eos cõmonefaciens, ne vaſtritiã, & aſtu a Chriſto abduci ſeſe paterentur, Deū obteſtans, q̄ quæcunq̄ illū in mandatis dederat, ea nō ab hoibus, neq̄ per hoies nactus vnq̄ fuiſſet, ſed ſola benignitate Ieſu Chriſti, Nimirū quibus tā firmiter credi oporteat, vt ſi angelus quoq̄, vel ipſemet ſecũdario ad eos aliquando venerit, ac diuerſum qd̄dã docere voluerit, probroſum ac execrabile id fieret, in qua epl̄a Petri aliq̄ locis meminit, cui⁹ testimoniū in hoc negotio, vt Galatis qd̄